

Ook best bijzonder, zelfs een beetje gek,
ze droeg een joekel van een horloge om haar nek.

Bekakt sprak de teckel, met z'n kin omhoog:
'Mijn naam is Olivier von Moog.'
En wreef het laatste restje poep uit z'n oog.

'Ik ben Maffe Magda van Meeuwen,
mijn familie vliegt hier al eeuwen.'

'Maffe Magda, heb jij toevallig... misschien...
iets van die ver-schrik-ke-lijke scheepsramp gezien?'

'Joh, kon m'n ogen niet geloven,
vloog er op dat moment recht boven.

Schrok eerst van een enorme krak,
zag daarna dat het schip in tweeën brak.

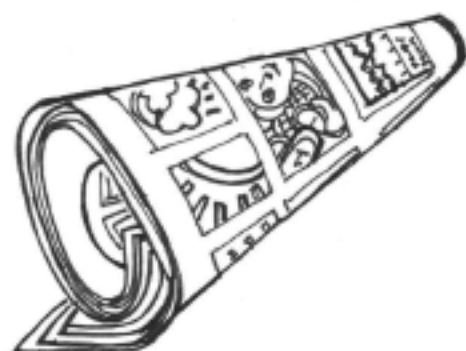
Maar Olivier, zowel klein als groot,
zat al snel veilig in een reddingsboot.'

Olivier slaakte een diepe, diepe zucht,
ook aan z'n staart te zien was hij opgelucht.

'Heb jij misschien... ondanks het barre weer,
nog een dame gezien met hoed en pauwenveer?'

'Nou je het zegt, ik weet het nog goed,
in een boot zat een dame met een veer op haar hoed.

Door een toeter van krantenpapier,
riep ze maar om: "**Olivier... Olivier**"

'Ik wist het,' bromde Olivier, 'ik wist het wel,
moet haar vinden en snel.

Maffe Magda, wijs me gauw welke kant,
ik op moet zwemmen naar Nederland.'

'Olivier, ik weet niet of jij een goede zwemmer bent?
Het is naar Nederland nog een verschrikkelijk end.

Weet je wat,
heb nu toch tijd zat.

Ik ga jou helpen, waar ik maar kan,
te beginnen met bedenken van een reddingsplan.'

Maar eerst, hoe krijg je zo'n zeiknatte hond,
weer droog van kop tot kont?

Simpel, door snel met haar vleugels te slaan.
leek het wel of het met een föhn was gedaan.

Door deze wat ongewone aanpak,
stond zelfs zijn strik weer strak.

Het is vanaf dat moment dat Olivier weet,
waarom Maffe Magda "Maffe Magda" heet?

Ze had ook best een maffe manier bedacht,
hoe Olivier aan land kon worden gebracht.

'Ik wil een school vissen vragen om jouw vlot, Olivier,
te slepen naar de dichtstbijzijnde pier.'

Maar voor ze dat kon vragen werd er, best bijzonder,
keihard op hun vlot gebonsd... vanonder!